

Bůh, jemuž není nic skryto

Ahoj kamarádi, rád bych se vás zeptal, zda jste se někdy dostali do situace, ve které jste si vůbec nevěděli rady? A čím déle ta situace trvala, tím větší jste měli pocit, že to je snad konec...?

O něčem takovém vypráví příběh, který jsem zvolil tentokrát. Píše se o něm v 1. knize Mojžíšově v 16. kapitole. My si z ní připomeneme jenom několik veršů:

Sára j jí pak pokořovala tak, že od ní Hagar utekla. Hospodinův anděl jí našel v pustině u vodního pramene, u pramene na cestě do Šúru, a řekl: Hagar, otrokyně Sáraje, odkud jsi přišla a kam jdeš? Odpověděla: Utíkám od své paní Sáraje. Řekl: Velice rozmnožím tvé potomstvo, takže pro množství nebude moci být spočítáno. Dále jí Hospodinův anděl řekl: Hle, jsi těhotná a porодиš syna; dáš mu jméno Izmael, protože Hospodin naslouchal tvému soužení. Bude to člověk jako divoký osel, jeho ruka bude proti všem a ruka všech bude proti němu. Usídli se naproti všem svým bratřím.

Hagar dala Hospodinu, který k ní promluvil, jméno: Ty jsi Bůh vidění. Neboť si řekla: Což jsem zde také nepohlédla za tím, kdo mě uviděl?

Příběh Hagar je tak trošku příběhem každého z nás, kdo jsme **někdy prožili odmítnutí nebo pokoření od druhých lidí**.

Hagar, svou otrokyni, darovala Sára manželovi Abramovi, aby s ní mohl mít děti. Nám to přijde divné, ale v tehdejší době to tak neobvyklé nebylo. Proč to Sára udělala? Protože Abram dostal zalíbení narození syna, a když se nic nedělo, chtěla toto zaslíbení Sára „popostrčit dopředu“.

Jenže **snaha urychlit Boží jednání** tím, že **vezmeme věci do vlastních rukou**, může mít **dlouhodobě špatné následky**.

Později, když Hagar zjistila, že čeká miminko se svým pánem, začala nad paní ohrnovat nos. A tak jí Sára ponižuje a Hagar utíká pryč do pustiny.

Co myslíte, jak asi zlé to pro Hagar muselo být, když se k takovému útěku dobrovolně odhodlala?

Víte, jak vypadá pustina? To je místo, které **není příliš příznivé pro život** – natož pro život nastávající maminky. V pustině jste sami, je to zde **nebezpečné**, vyvolává ve vás strach a pocity opuštěnosti. Hagar si možná říkala, že když umře, bude to pro ni jednodušší, než dále snášet útlak...

Znáte to? Také si v některých složitých situacích říkáte, že by bylo možná lepší, kdybyste už nebyli?

Jenže **žádná pustina není pro Boha dost „pustá“ na to, aby nedokázal najít zoufalce**, který se v životě ztratil a teď se skrývá. To platí nejenom pro Hagar, ale i pro nás.

Mladou žena, která už v nic nedoufá a nic nehledá – a možná nejméně ze všeho Boha – nachází anděl Páně. A dává jí zajímavé otázky: „**Odkud přicházíš a kam jdeš?**“ Následuje rozhovor, kdy anděl Páně řekne Hagar, co má dělat a co bude s jejím synem, který se jí má narodit.

Díky příběhu Hagar (a její jméno se dá vyložit jako „Uprchlíček“) je nám odhaleno Boží jméno a jedna zvláštní Boží vlastnost. Při tomto setkání poznává Hagar Hospodina Boha jako toho, kdo vidí – nebo doslova „Boha vidění“: **El Roí – Bůh vidoucí**.

Co tedy Bůh vidí? Předně **nás samotné**. On je přeci ten, kdo o nás **věděl ještě před stvořením**, byl tím, kdo byl přítomen našemu zplození a utvářel nás. Je také tím, kdo **provází každý náš krok**. Je tím, **kdo vidí do našeho srdce** a nic před ním není skryto. Je ale také tím, kdo **vidí všechny naše zápasy, bolesti, naše selhání**. Chce nás vyvést z pustých míst, proto nám někdy do cesty posílá své anděly, posly se slovem povzbuzení a naděje.

Bůh vidoucí je tím, kdo nás vede zpět k tomu, abychom řešili své spory i rozpadlé vztahy.
Nechce, abychom před problémy neustále utíkali.

Otázky: „**Odkud přicházíš a kam jdeš?**“ patří i nám v okamžiku, kdy si nevíme rady s nějakou situací. Můžeme se ptát, jak jsme se do takové situace dostali a jak z ní vyjít ven. A v nápravě svých těžkostí se **spoléhat** i na **Boha, který vše vidí**.

V těžké situaci si můžeme připomenout jednu velkou pravdu:
Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát. (1. list Korintským 10:13)

Petr Plaňanský